

LEGE nr. 21 din 1 martie 1991 (*republicată*)

a cetăteniei romane

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 98 din 6 martie 2000

*) Republicată în temeiul [art. III din Legea nr. 192/1999](#) pentru modificarea și completarea [Legii cetăteniei romane nr. 21/1991](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 14 decembrie 1999, dându-se articolelor o nouă numerotare.

[Legea cetăteniei romane nr. 21/1991](#) a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 6 martie 1991.

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

Cetățenia romana este legătura și apartenența unei persoane fizice la statul roman.

Cetățenii romani sunt egali în fata legii; numai ei vor fi admiși în funcțiile publice civile și militare.

Cetățenii României se bucura de protecția statului roman.

ART. 2

Modurile de dobândire și de pierdere a cetăteniei romane sunt cele prevăzute în prezenta lege.

ART. 3

Încheierea, declararea nulității, anularea sau desfacerea căsătoriei între un cetățean roman și un străin nu produce efecte asupra cetăteniei soților.

CAP. 2

Dobândirea cetăteniei romane

ART. 4

Cetățenia romana se dobândește prin:

- a) naștere;
- b) adopție;
- c) acordare la cerere.

A. Prin naștere

ART. 5

Copiii născuți pe teritoriul României, din părinți cetățeni romani, sunt cetățeni romani.

Sunt, de asemenea, cetățeni romani cei care:

- a) s-au născut pe teritoriul statului roman, chiar dacă numai unul dintre părinți este cetățean roman;
- b) s-au născut în străinătate și ambii părinți sau numai unul dintre ei are cetățenia romana.

Copilul găsit pe teritoriul statului roman este cetățean roman, dacă nici unul dintre părinți nu este cunoscut.

B. Prin adopție

ART. 6

Cetățenia romana se dobândește de către copilul cetățean străin sau fără cetățenie prin adopție, dacă adoptatorii sunt cetățeni romani, iar adoptatul nu a împlinit vârsta de 18 ani.

În cazul în care numai unul dintre adoptatori este cetățean roman, cetățenia adoptatului minor va fi hotărâtă, de comun acord, de către adoptatori. În situația în care adoptatorii nu cad de acord, instanța judecătorească competentă să încuviințeze adoptia va decide asupra cetăteniei minorului, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Dacă adoptia se face de către o singură persoană, iar aceasta este cetățean roman, minorul dobândește cetățenia adoptatorului.

ART. 7

În cazul declarării nulității sau anulării adopției, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat ca nu a fost niciodată cetățean roman, dacă domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

În cazul desfacerii adopției copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani pierde cetățenia romana pe data desfacerii adopției, dacă acesta domiciliază în străinătate sau dacă părăsește țara pentru a domicilia în străinătate.

C. Prin acordare la cerere

ART. 8

Cetățenia romana se poate acorda, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin, dacă îndeplinește următoarele condiții:

a) s-a născut și domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României sau, deși nu s-a născut pe acest teritoriu, locuiește în mod legal, continuu și statornic pe teritoriul statului roman de cel puțin 7 ani sau, în cazul în care este căsătorit cu un cetățean roman, de cel puțin 5 ani;

b) dovedește prin comportarea și atitudinea sa loialitate fata de statul și de poporul roman;

c) a împlinit vârsta de 18 ani;

d) are asigurate mijloacele legale de existenta;

e) este cunoscut cu o buna comportare și nu a fost condamnat în țara sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean roman;

f) cunoaște limba romana și posedă notiuni elementare de cultura și civilizatie românească, în măsura suficienta pentru a se integra în viața socială;

g) cunoaște prevederile Constituției României.

Termenele prevăzute la alin. 1 lit. a) pot fi reduse pana la jumătate în cazul în care solicitantul este o personalitate recunoscuta pe plan internațional.

ART. 9

Copilul născut din părinți cetățeni străini sau fără cetățenie și care nu a împlinit vârsta de 18 ani dobândește cetățenia romana o data cu părinții săi.

În cazul în care numai unul dintre părinți dobândește cetățenia romana, părinții vor hotărî, de comun acord, cu privire la cetățenia copilului. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Copilul dobândește cetățenia romana pe aceeași data cu părintele sau.

ART. 10

Cetățenia romana se poate acorda și persoanei care a avut aceasta cetățenie și care cere redobandirea ei, cu păstrarea cetateniei străine și stabilirea domiciliului în țara sau cu menținerea acestuia în străinătate, dacă îndeplinește în mod corespunzător condițiile prevăzute la art. 8 lit. b), c) și e).

Părinții care se repatriaza și solicita redobandirea cetateniei romane hotărăsc și în privinta cetateniei copiilor lor minori. În situația în care părinții nu cad de acord, tribunalul de la domiciliul minorului va decide, ținând seama de interesele acestuia. În cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani este necesar consimțământul acestuia.

Redobandirea cetateniei de către unul dintre soți nu are nici o consecinta asupra cetateniei celuilalt soț. Soțul cetățean străin sau fără cetățenie al persoanei care se repatriaza și redobândește cetățenia romana poate cere dobândirea cetateniei romane în condițiile prezentei legi.

CAP. 3

Procedura acordării cetateniei romane

ART. 11

Aprobarea cererilor de acordare a cetăteniei romane se face prin hotărâre a Guvernului care apreciază, în acest sens, asupra propunerilor ministrului justiției.

Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 12

Cererea de acordare a cetăteniei romane se face personal sau prin mandatar cu procura specială și autentică și va fi însoțită de acte care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege.

ART. 13

Cererea de acordare a cetăteniei romane se adresează comisiei pentru constatarea condițiilor de acordare a cetăteniei, care funcționează pe lângă Ministerul Justiției.

Comisia, formată din 5 magistrați de la Tribunalul București, este desemnată, pe o perioadă de 4 ani, de președintele acestei instanțe.

Președintele comisiei este magistratul cu funcția cea mai mare sau, la funcții egale, magistratul cu cea mai mare vechime în funcție.

Comisia are un secretariat condus de un consilier din Ministerul Justiției, desemnat de ministru.

ART. 14

Comisia dispune, pe cheltuiala petitionerului, publicarea în extras a cererii de acordare a cetăteniei romane în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Examinarea cererii de către comisie se va putea face numai după trecerea a 30 de zile de la data publicării acesteia.

ART. 15

În vederea soluționării cererii, comisia poate dispune:

- a) completarea actelor, precum și orice explicații din partea petitionerului;
- b) solicitarea de relații de la orice autorități;
- c) citarea oricărei persoane care ar putea da informații folositoare.

ART. 16

Autoritățile publice care dețin date sau informații din care rezulta ca solicitantul nu întrunește condițiile legale pentru acordarea cetăteniei sunt obligate să le comunice comisiei.

Orice persoană poate face întâmpinare la comisia prevăzută la art. 13, cu privire la cererea de obținere a cetăteniei romane, în cazul prevăzut la alin. 1.

ART. 17

După examinarea cererii comisia va întocmi un raport pe care îl va înainta, împreună cu cererea de acordare a cetăteniei romane, ministrului justiției.

În raport se va menționa, în mod obligatoriu, dacă sunt sau nu sunt întrunite condițiile legale pentru acordarea cetăteniei.

ART. 18

Pe baza raportului comisiei ministrul justiției va prezenta Guvernului proiectul de hotărâre pentru acordarea cetăteniei.

În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile cerute de lege pentru acordarea cetăteniei, pe baza raportului comisiei ministrul justiției va comunica aceasta petitionerului.

ART. 19

Persoana căreia i se acorda cetățenia română, potrivit art. 8 și 10, cu stabilirea domiciliului în țară, depune în termen de 6 luni, în fața ministrului justiției sau a secretarului de stat delegat anume în acest scop, jurământul de credință în fața de România.

Jurământul are următorul conținut:

"Jur să fiu devotat patriei și poporului român, să apar drepturile și interesele naționale, să respect Constituția și legile României."

Persoana care a obținut cetățenia română în condițiile prevăzute la art. 10, cu menținerea domiciliului în străinătate, va depune jurământul de credință în fața șefului misiunii diplomatice sau al oficiului consular al României din țara în care domiciliază.

ART. 20

Cetățenia romana se dobândește pe data depunerii jurământului de credință.

După depunerea jurământului ministrul justiției ori, după caz, șeful misiunii diplomatice sau al oficiului consular va elibera persoanei căreia i s-a acordat cetățenia romana un certificat constatator.

CAP. 4

Dovada cetateniei romane

ART. 21

Dovada cetateniei romane se face cu buletinul de identitate sau, după caz, cu cartea de identitate, pasaportul ori cu certificatul prevăzut la art. 20 alin. 2.

Cetățenia copilului pana la varsta de 14 ani se dovedește cu certificatul sau de naștere, însoțit de buletinul ori cartea de identitate, după caz, sau pasaportul oricărui dintre părinți.

În cazul în care copilul este înscris în buletinul sau în cartea de identitate, după caz, ori în pasaportul unuia dintre părinți, dovada cetateniei se face cu oricare dintre aceste acte.

Dacă dovada cetateniei copilului pana la varsta de 14 ani nu se poate face în condițiile alineatului precedent, dovada se va putea face cu certificatul eliberat de organele de evidenta a populației.

Dovada cetateniei copiilor gasiti se face, pana la varsta de 14 ani, cu certificatul de naștere.

ART. 22

În caz de nevoie misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României eliberează, la cerere, dovezi de cetățenie pentru cetățenii romani aflați în străinătate.

CAP. 5

Pierderea cetateniei romane

ART. 23

Cetățenia romana se pierde prin:

- a) retragerea cetateniei romane;
- b) aprobarea renunțării la cetățenia romana;
- c) în alte cazuri prevăzute de lege.

A. Prin retragerea cetateniei romane

ART. 24

Cetățenia romana se poate retrage persoanei care:

- a) aflată în străinătate, săvârșește fapte deosebit de grave prin care vătămă interesele statului roman sau lezează prestigiul României;
- b) aflată în străinătate, se inrolează în forțele armate ale unui stat cu care România a rupt relațiile diplomatice sau cu care este în stare de război;
- c) a obținut cetățenia romana prin mijloace frauduloase.

Cetățenia romana nu poate fi retrasă persoanei care a dobândit-o prin naștere.

ART. 25

Retragerea cetateniei romane nu produce efecte asupra cetateniei soțului sau copiilor persoanei căreia i s-a retras cetățenia.

B. Prin aprobarea renunțării la cetățenia romana

ART. 26

Pentru motive temeinice se poate aproba renunțarea la cetățenia romana persoanei care a împlinit varsta de 18 ani și care:

a) nu este invinuita sau inculpata într-o cauza penală ori nu are de executat o pedeapsa penală;

b) nu este urmărită pentru debite către stat, persoane fizice sau juridice din țara sau, având astfel de debite, le achită ori prezintă garanții corespunzătoare pentru achitarea lor;

c) a dobândit ori a solicitat și are asigurarea ca va dobândi o alta cetățenie.

ART. 27

Pierderea cetăteniei romane prin aprobarea renunțării nu produce nici un efect asupra cetăteniei soțului sau copiilor minori.

Cu toate acestea, în cazul în care ambii părinți obțin aprobarea renunțării la cetățenia romana, iar copilul minor se afla împreună cu ei în străinătate ori părăsește împreună cu ei țara, minorul pierde cetățenia romana o data cu părinții săi, iar dacă aceștia au pierdut cetățenia romana la date diferite, pe ultima dintre aceste date. Copilul minor care, pentru a domicilia în străinătate, părăsește țara după ce ambii părinți au pierdut cetățenia romana pierde cetățenia romana pe data plecării sale din țara.

Dispozițiile alineatului precedent se aplica în mod corespunzător și în cazul în care numai unul dintre părinți este cunoscut sau este în viața.

Copilul minor, încredințat prin hotărâre judecătorească părintelui care are domiciliul în străinătate și care renunța la cetățenie, pierde cetățenia romana pe aceeași data cu părintele căruia i-a fost încredințat și la care locuiește, cu condiția obținerii acordului celuilalt părinte, cetățean roman.

În situațiile prevăzute la alin. 2, 3 și 4 copilului care a împlinit vârsta de 14 ani i se cere consimțământul.

C. Alte cazuri de pierdere a cetăteniei romane

ART. 28

Copilul minor, cetățean roman, adoptat de un cetățean străin, pierde cetățenia romana, dacă, la cererea adoptatorului sau, după caz, a adoptatorilor, dobândește cetățenia acestora în condițiile prevăzute de legea străină. Minorului care a împlinit vârsta de 14 ani i se cere consimțământul.

Data pierderii cetăteniei romane în condițiile alin. 1 este data dobândirii de către minor a cetăteniei adoptatorului.

În cazul declarării nulității sau anulării adopției, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat ca nu a pierdut niciodată cetățenia romana.

ART. 29

În cazul declarării nulității sau anulării adopției, copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani este considerat ca nu a pierdut niciodată cetățenia romana.

Cetățenia romana se pierde și în cazul în care filiația s-a stabilit numai fata de un părinte cetățean străin, celălalt părinte rămânând necunoscut.

Data pierderii cetăteniei romane în condițiile alin. 1 și 2 este data stabilirii filiației copilului.

CAP. 6

Procedura retragerii cetăteniei romane și aprobării renunțării la cetățenia romana

ART. 30

Guvernul României dispune prin hotărâre retragerea cetăteniei romane sau, după caz, aprobarea renunțării la cetățenia romana, apreciind asupra propunerii ministrului justiției, facuta potrivit procedurii prevăzute la art. 13-18.

ART. 31

Orice autoritate sau persoana care are cunostinta de existenta unui motiv pentru retragerea cetăteniei romane poate sesiza, în scris, comisia de pe lângă Ministerul Justiției, având obligația sa producă dovezile de care dispune.

Comisia sesizată poate cere date sau informații de la orice autoritate sau persoana care are cunostinta despre existenta situației prevăzute la art. 24.

ART. 32

Cererea de renunțare la cetățenia romana se face personal sau prin mandatar cu procura specială și autentică și se depune la comisia care

funcționează pe lângă Ministerul Justiției, care va proceda potrivit prevederilor art. 13-18.

ART. 33

Data pierderii cetățeniei romane prin retragere sau prin aprobarea renunțării la aceasta este data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului.

CAP. 7

Dispoziții finale și tranzitorii

ART. 34

Sunt și rămân cetățeni romani persoanele care au dobândit și au păstrat aceasta cetățenie potrivit legislației anterioare.

ART. 35

Foștii cetățeni romani care, înainte de data de 22 decembrie 1989, au pierdut cetățenia romana din diferite motive o pot redobândi la cerere, în baza unei declarații autentificate, în străinătate, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, iar în țara, la notarul public, chiar dacă au alta cetățenie și nu își stabilesc domiciliul în România.

Beneficiază de dispozițiile alin. 1 și cei cărora li s-a ridicat cetățenia romana fără voia lor sau din alte motive neimputabile lor, precum și descendenții acestora.

ART. 36

Cererile privind acordarea cetățeniei romane și aprobarea renunțării la cetățenia romana sunt supuse unei taxe prevăzute de lege.

Prin derogare de la prevederile alin. 1, redobandirea cetățeniei romane potrivit prevederilor art. 35 este scutită de plata taxelor consulare.

ART. 37

Persoanele cărora li s-a acordat cetățenia romana, potrivit legii, au toate drepturile și libertățile, precum și obligațiile prevăzute prin Constituție și prin legile țării pentru cetățenii romani.

ART. 38

Cetățenia romana cu titlu de "cetățenie de onoare" se poate acorda unor străini pentru servicii deosebite aduse țării și națiunii romane, la propunerea Guvernului, fără nici o alta formalitate, de către Parlamentul României.

Persoanele care au dobândit cetățenia de onoare se bucura de toate drepturile civile și politice recunoscute cetățenilor romani, cu excepția dreptului de a alege și de a fi ales și de a ocupa o funcție publică.

ART. 39

Pentru situațiile în care se cere consimțământul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, acesta trebuie făcut în forma unei declarații autentice date în fata notarului public.

ART. 40

Prezenta lege intra în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României*).

Cererile aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor rezolva în conformitate cu prevederile acesteia. Condițiile de dobândire a cetățeniei romane rămân supuse reglementărilor în vigoare la data depunerii cererii.

*) A se vedea și data intrării în vigoare a actului normativ modificator.

ART. 41

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga [Legea nr. 24/1971](#) - Legea cetățeniei romane, [Decretul-lege nr. 137/1990](#) privind unele dispoziții referitoare la cetățenia romana, prevederile art. 3 și ale [art. 8 din Decretul-lege nr. 7/1989](#) privind repatrierea cetățenilor romani și a foștilor cetățeni romani, precum și orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi.
